

Kvinnor för fred

*För fred på kvinnors villkor – för fredliga konfliktlösningar
information och studier om fredsfrämjande utveckling*

Vad tycks om medlemstidningen?

Efter utgivning av två Kff-tidningar som inlaga i Miljömagasinet ville Kvinnor för freds styrgrupp Samla ta reda på medlemmarnas intryck och bedömning. En enkät skickades ut till medlemmarna i december. Utvärderingen gjordes i januari 2012.

Tyvärr har enkäten besvarats av endast ungefär 25 procent av medlemmarna. Dessa svar visar på en övervägande positiv inställning till utgivningsformen, men de få svaren gör att resultatet ändå inte kan tas som inteckning för ett definitivt beslut om att fortsätta på den inslagna vägen.

Samla beslutade på sitt möte 11 februari att ytterligare minst två Kff-inlagor ska ges ut under våren. Under tiden ska utredas hur vi bäst går vidare. Ett förslag som ska övervägas är om en och samma redaktör ska ansvara för tidning, hemsida och facebook m.m.

Vill du bli medlem och stötta fredsarbete och kvinnors rättigheter lokalt och globalt?

Årsavgiften är 180 kronor och som stödmedlem betalar man 100 kronor per år.

Sätt in pengarna på plusgirokonto: 439 12 25-2. Glöm inte att ange namn, adress, telefonnummer och eventuell e-post adress. Läs mer om vårt arbete på www.kvinnorforfred.se.

Kvinnor för fred

- Bildades 1978 och är partipolitiskt och religiöst obunden
- Anordnar kunskapsseminarier om bland annat kärnvapen, vapenexport och kränkningar av mänskliga rättigheter
- Ger ut rapporter, böcker och häften
- Påverkar regerings- och riksdagspolitiker genom uppvaktningar och skrivelser
- Har planerat och deltagit i flera stora internationella fredsmarscher och kvinnokonferenser
- Arrangerar och deltar i demonstrationer
- Håller i internationella kvinnoprojekt för fred och demokratisering i Israel/Palestina, Irakiska Kurdistan och Västsahara
- Samarbetar med KFF i Norden, Nederländerna, Schweiz och Wafe i England
- Arbetar aktivt för FN:s resolution 1325 – för att öka kvinnors deltagande i konfliktförebyggande och fredsbevarande arbeten
- Stöder OSSEs arbete med konfliktlösning utan vapen
- Stöder organisationer som arbetar mot hedersrelaterat våld

Kallelse till Riksårsmöte 2012

Kvinnor för freds Riksårsmöte 2012 hålls söndagen den 22 april klockan 11.00 – 16.00 på Hammarby Allé 93 i Stockholm.

T-station Gullmarsplan. Ta sedan tvärbanan till hållplats Luma som ligger 50 meter från Kff-lokalen.

11.00 Årsmöteshandlingar

13.30 Paus. Kaffe/te smörgåsar

14.00 "Mänskliga rättigheter under den arabiska våren med tonvikt på kvinnornas situation"

Maj Britt Theorin och Ingela Mårtensson berättar. De deltog i en konferens om mänskliga rättigheter under den Arabiska våren, Human Rights Conference – Human Rights in the Arab Spring, som hölls i Kairo 11-14 dec 2011. Där presenterade de Säkerhetsrådets resolution 1325 och berättade om det arbete som bedrivs i Sverige med resolutionen (Operation 1325).

Kiruna manifesterade mot Afghanistankriget

Foto: Gun-Britt Måkitalo

Hösten 2001 beslutade Sveriges regering att delta i Afghanistankriget. I januari 2002 skickades de första solda-

terna dit. I Kiruna manifesterade Kvinnor för Fred tyst mot kriget som Sverige nu har engagerat sig i tio år. Antalet soldater har stän-

digt ökat och är nu tio gånger fler än från början. Kriget kostar Sverige tre miljarder kronor om året.

Laholm minns Fukushima

Foto: Beatrice Dekhord Martinez

Kvinnor för fred i Laholm ville visa Maj Wechslemans Den mänskliga faktorn – Bi åker till Fukushima på

Internationella kvinnodagen. Men den blir i stället årets dokumentärfilm under den årliga filmveckan (8 – 16/3).

Fler rapporter från Kvinnor för freds många aktiviteter runt om i landet finns på sid 10.

Fredsaktivister samlade

Vapenkapplöpningen i rymden var i fokus när ett hundratal fredsaktivister från 13 länder åkte till årsmötet av Global Network i Sydkorea 24-26 februari. Gun-Britt Mäkitalo och Agneta Norberg representerade Sverige och berättar här om andlighet och solidaritet över gränserna.

Global Networks årsmöte hölls i byn Gangjeong, ett 400 år gammalt fiske- och jordbruks-samhälle, på Jeju Island. Det är en ö utanför Sydkorea, 300 mil från det kinesiska fastlandet.

Jeju var mötesplatsen för att hjälpa öns invånare i deras enevetna kamp mot USA:s planer att bygga en militär marinbas på Jeju. Global Network är det Globala nätverket mot vapen och atomkraft i rymden (Global Network Against Weapons & Nuclear Power in Space).

Inre militärt hot

Gun-Britt Mäkitalo, Kvinnor för fred i Kiruna, och Agneta Norberg, Stockholm, åkte dit som svenska representanter. Gun-Britt känner djupt för övergreppen som sker på Jeju.

– Det är som i Kiruna där de utländska företagen prospekterar hej vilt i naturen, jämt vill de starta nya gruvor. Nej, säger vi till det och de stora militära Natoövningarna och radaranläggningarna.

Hon berättar att även samerna är i uppror eftersom rennäringen kommer att dö. På Jeju kommer korallreven runt ön att förstöras när det ska muddras för att amerikanska krigsfartyg ska till hamnen. Fiskevärdet och den egna turismen kommer att förstöras.

– Invånarna har levt i många år på Jeju under ett mörkt moln av militärt hot, inte från någon fiende utan från sin egen regering, påverkad och uppmanad av amerikansk militär att bygga basen, säger Gun-Britt Mäkitalo.

När de kom till Jeju hade myndigheterna precis byggt upp en mur vid kusten, förstärkt med taggtråd på platsen där basen skulle byggas, berättar Gun-Britt som är helt uppfylld av denna vecka i protestens tecken.

– När vi gick till basen med våra skyltar sjöng vi. Det sjöngs mycket! Där fanns också andlighet med bön och ljusvaka varje kväll. Och plötsligt hölls det en katolsk mässa under bar himmel, med nattvard och allt, minns hon.

Gun-Britt Mäkitalo hörde till dem som gjorde intrång på det planerade basområdet. Hon och Agneta Norberg blev arresterade men senare frisläppta igen.

– Vi bevakades av 90 poliser i full mundering, de var ständigt närvarande men varken stränga eller brutala. En del verkade nästan öppet sympatisera med oss, säger Gun-Britt.

USA:s krigsövningar

Agneta Norberg är även styrelsemedlem i Global Network. I sitt tal på konferensen ger hon

en överblick över den militära situationen som både omfattar Korea och Sverige.

– Korea och Sverige är båda små länder på var sin sida av den europeisk-asiatiska landmassan. Dessa två är numera utlämnade till en aggressiv nordamerikansk militärpolitik som bara vill utöka sin dominans. Pentagon har långt gångna planer på att omringa hela denna eurasiska kontinent med militära baser. Man genomför krigsövningar längs hela landmassan från Grönland och Island i Nordatlanten till Europa, och längs en halvcirkel med militära baser och radaranläggningar till Korea och Japan, säger hon.

Neutral politik?

Utgångsläget för Sydkorea och Sverige är dock olika, menar Agneta.

– Korea har haft fruktansvärda krig och det koreanska folket har lidit i många perioder under styret av grymma diktatorer. De facto är Sydkorea i dag en nordamerikansk militärkoloni med över 100 baser, förklarade hon i sitt tal och fortsatte berätta om Sveriges annorlunda historia.

– Sverige har inte varit i krig på över 200 år. Men det stämmer inte längre. Svenska soldater, världskända för sina fredsbevarande insatser, utkämpar i dag USA:s krig för olja och gas i Afghanistan och nyligen i Libyen. Många i Sverige – till och med fredsaktivister – tror fortfarande på ett Sverige med en alliansfri och neutral politik som landet förde i många år.

Det beror på att svenska media

har medverkat i det som Agneta kallar för brott, nämligen att inte säga vad som verkligen pågår, att landet förlorade sin självständighet när man gick med i EU. Man anslöt sig till Partnership for Peace (Partnerskap för fred) som är en förstuga till Nato.

– Tio år senare är nästan en tredjedel av Sverige öppet för krigsövningar. För några år sedan fick USA:s flygvapen tillstånd att träna bombfällning längst i norr, vid North European Aerospace Testrange (NEAT). 2011 fick Royal Air Force (det brittiska flygvapnet) tillstånd att genomföra övningar i norra Sverige i nästan ett helt år, berättar hon.

Mini-Nato i Norden

Agneta Norberg konstaterar att sammanslutningen av de nordiska och baltiska länderna är på gång, bildandet av ett slags Mini-Nato och räknar upp krigsövningarna som pågått.

– Många forskare anser att det är den smältande polarisen som kommer att ge upphov till nya spänningar på norra halvklotet. Under den arktiska isen finns nämligen en tredjedel av världens gastillgångar och en femtedel av världens olja.

Agneta beskriver också Norges och Sveriges extrema intresse av att delta i militariseringen av rymden: Esrange, nära Kiruna, är världens största markstation för att ladda ner satellitbilder. I Nordnorge har USA placerat en enormt stark radarstation nära den ryska gränsen i Vardø, Have Stare. Denna har kapacitet att spåra testuppskjutningar av mel-

Agneta Norberg talade på konferensen om USA:s dominans på hela norra halvklotet.

lankontinentala missiler i Ryssland. Radarstationen är den mest avancerade som finns i världen. Den är en väsentlig förutsättning för USA:s missilförsvar, att föra krig på riktigt eller att arbeta i en verklig situation, som Agneta uttryckte det.

Hon sticker inte heller under stolen med att anklaga Bush-administrationen som lät bygga en sådan radaranläggning och därmed bröt mot ett avtal, undertecknat 1972, det så kallade Anti Ballistic Missile Treaty (ABM). Have Stare täcker hela Mellanöstern, detta krigshotade och -härjade område¹.

All krigsföring i dag är beroende av satelliter som leder missiler, avlyssning, kommunikation och positionering. Här gav Agneta ett aktuellt exempel: USA använde satellitdata i Libyen (Operation United Protector, 2011). De var nerladdade på Svalbard,

Fredsaktivisterna tog sig ut till den avspärrade stranden med kajaker.

Ljussmäsas utanför polis-huset i väntan på att de arresterade ska släppas.

Invigning.

Katolsk mässa på klipporna.

Gun-Britt Mäkitalo på klipporna.

Bas på Jeju

världens största markstation som befinner sig i Nordnorge.

Flygbas i Grönland

Agneta Norberg beskriver hur även Grönland dragits in i USA:s byggande av radarsystem tack vare självständiga Grönlands beroende av Danmark som fortfarande styr landets utrikespolitik.

Radarsystem är ett nyckelelement för USA:s missilstrategi och en väsentlig del av dess missilarkitektur. USA fick Danmarks tillstånd att bygga Ballistic Missile Early Warning System (BMEWS) på Thule flygbas i nordvästra Grönland. Systemet blev uppgraderat 2004 på grund av USA:s önskemål att skapa en kedja av liknande anläggningar mellan Alaska och Australien. Detta skedde trots hårt motstånd av den inhemska befolkningen, inuiterna. Och trots att det uppgraderade systemet väckte oro hos Ryssland som känner sig hotat.

Agneta avslutar sitt tal med en appell till alla fredsvänner på båda sidor av den eurasiska kontinenten.

– Vi måste lära oss om varandras verklighet, måste sprida information och agera. Vi måste förmedla till myndigheterna att vi är fullt medvetna om att det de gör sker mot folkets vilja, både i Korea och i Sverige, säger hon.

Hon har ringt till Sydkoreas ambassadör i Sverige, Seokeyong Eom, och berättat för honom att de är helt solidariska med Gangjeongs invånare på ön Jeju i deras kamp mot byggandet av

en marinbas. Hon har även skickat ett brev med samma innehåll till honom.

– Jeju är en fredsö! Byggandet av en marinbas för USA:s krigsfartyg skulle förvandla ön till ett mål för konflikt och ett konfliktområde. Sluta bygga för krig! Börja bygga fred i både Korea och Sverige, säger hon.

Minneslund

På Jeju byggdes det under konferensen en minneslund där besökarna kunde lägga symboliska saker som offer; Blommor, små stenar eller frön. Gun-Britt hade tagit med sig en påse järnpellets hemifrån.

– Råvaran tas fram i Kirunas underjordiska malmgruva som sedan blir till pellets i kulsinterverket. Vi exporterar järnpellets över hela världen. De används i alla sammanhang där det behövs järndelar, tyvärr också i krigsutrustning.

Gun-Britt lade Kirunas järnpellets som sin symbol för fred i minneslundan på Jeju.

Text: Sanni Gerstenberg
Foto: Kvinnor för Fred

Fotnot: 1) Bård Wormdal. Satellitkrigen. Norges militarisering av polområdena og verdensrommet. 192 sidor. Förlag Pax, 2011.

I år kommer Satellitkrigen att publiceras på engelska respektive ryska.

Mer information:

- www.space4peace.org
- www.vimanskor.se
- nobasestorieskorea.blogspot.com

kom avspärningarna.

Till minne av Ruth Bohman:

En sann kvinnofredskämpe

Ruth Bohman, Uppsala, har avlidit i en ålder av 98 år. Hennes närmaste är barnen Britta, Kristina, Jan Erik och Kai.

Ruth föddes 2 december 1913 och växte upp med fem syskon i en djupt religiös familj i södra Lappland. Hon gifte sig tidigt med Ivan, som var folkskollärare. Under andra världskriget bodde familjen i en by i Norrbotten och världshändelserna berörde människorna in på huden. Kommunister hade vid sidan av socialdemokraterna en stark ställning i lokalsamhället och Ruth gick in i partiet efter mordbranden på tidningen Norrskensflamman 1940. Hon engagerade sig också i den lokala kvinnorörelsen, som kursledare i Kooperativa kvinnogillet och husmodersföreningen.

1945 deltog Ruth i en sommarkurs vid Kvinnliga medborgarskolan i Fogelstad. Det blev avgörande för hennes självförtroende och medvetenhet som feminist. Hon lärde känna feministiska förgrundsgestalter som Elisabeth Tamm, Ada Nilsson, Honorine Hermelin och Andrea Andreen och blev medlem i Svenska Kvinnors Västerförbund. Ruth uppehöll kontakterna med Fogelstad tills skolan lades ned 1954.

När Ivan gick bort 1970 flyttade Ruth till Uppsala. I samarbete med sin svärson Bo Gustafsson, professor i ekonomisk historia, hade hon bland annat översatt tredje delen av Marx' Kapitalet

Ruth Bohman 2004.

Foto: Privat

och engagerade sig nu i Karin Westman Bergs kurser i kvinnohistoria. Hon fördjupade sig i forskning om den proletära kvinnorörelsen, som blev ett viktigt inslag i de kvinnohistoriska kurserna. Hennes forskning gav stoff till många artiklar om till exempel kvinnor i facklig och politisk kamp och marxismen och kvinnoarbetet i Kvinnovetenskaplig tidskrift med flera publikationer.

Ruth Bohman var aktiv till sina sista år. När Internationella kvinnodagen firade 100-årsjubileum 2010 var Ruth självskrivnen föreläsare över denna dags instiftare, Clara Zetkin.

Ruth knöt an till 70-talets nya kvinnorörelser, gick med i Grupp 8 och Kvinnor för fred. Där delade hon frikostigt med sig av sin kunskap om kvinnohistoria och kampen för fred.

Hennes kunskaper var ofantliga och hon lyfte fram de radikala kvinnogestalterna under 1900-talet, vilket lärde oss yngre kvinnor att förstå vikten av kontinuitet i kvinnorörelsen.

Det var berikande att samtala med Ruth, antingen det gällde Sverige och Nato, kärnvapenredrustning eller den moderna feminismen. Vi saknar en sann kvinnofredskämpe men vi ska göra vårt yttersta för att fortsätta hennes verk. Agneta Norberg

Sverige i krig igen

Sverige i krig igen – Vägen in i Afghanistankriget
Lars Gunnar Liljestrand
Föreningen för Afghanistansolidaritet

Föreningen Afghanistansolidaritet har givit ut en 50-sidig skrift kallad "Vägen in i Afghanistankriget" med författare Lars Gunnar Liljestrand, föreningens ordförande.

Baksidestexten säger att det är hög tid att beskriva detta krigs historia, syna den svenska regeringens agerande och undersöka hur kriget presenterats för de svenska väljarna. Det här är nämligen ett krig som den svenska allmänheten fått veta mycket lite om. Inte ens riksdagen är välunderrättad. Försvaret har hemligstämplat det mesta som sker i Afghanistan. Många dokument som handlar om Sveriges väg in i kriget är också hemligstämplade.

Mönstret är inte nytt, påpekar författaren. Om ett land går i krig och speciellt om det deltar i en ockupation av ett annat land är det viktigt för de politiskt ansvariga att ge en så positivt tillrättalagd bild som möjligt av kriget.

Skriften tar upp och försöker besvara frågor som: Är Afghanistankriget en FN-operation? Vad gör de svenska soldaterna i Afghanistan? Vad kostar kriget? Är kriget förenligt med folkrät-

ten? Vilket är krigets syfte – att bekämpa terrorismen eller att införa demokrati?

De officiellt uttalade målen har skiftat under krigets gång, men vilket det goda syftet än har varit kan man fråga sig om det kan uppnås med vapen. Kapitlet "Regeringens motiv" avslöjar många obehagliga skillnader mellan de offentliga utsagorna och de verkliga förhållandena.

Skriften rekommenderas till läsning för alla som vill veta mer om Sveriges krig i Afghanistan. Än mer läsvärd blir den genom ett förord av före detta utrikesministern och talmannen Thage G Peterson och ett efterord av före detta FN-ambassadören Anders Ferm – båda orubbliga motståndare till Sveriges deltagande i Afghanistankriget.

Eva Paulsson

Skriften "Vägen in i Afghanistankriget" kan beställas från Föreningen för Afghanistansolidaritet för 36 kr plus porto. Skriv till Fraktflygargatan 5, 128 30 Skarpnäck eller afghanistansolidaritet@gmail.com

I ur och skur till Stora torget i Uppsala

Det är torsdag eftermiddag. Jag har just kopierat 95 exemplar av flygbladet och packar rullatorn för en manifestation för fred och rättvisa på Stora torget. Med marschaller, tändstickor, ett gammalt kastrullock till släckning, en banderoll med långa käppar, flygblad och en liten folder med information om Kvinnor för Fred/Uppsala. Så travar jag iväg.

Och på Stora torget möter jag några fredsaktivister, som vi kallar oss ibland. En timme står vi där. Det är en enkel insats för fred och rättvisa. Under 2011 har vi genomfört 30 fredsmanifestationer med cirka 5 deltagare per gång.

Vid några tillfällen har medlemmar från andra organisationer varit med. Teman har varit Ship to Gaza, Afghanistan, Libyen, OFOG:s aktionsläger i Norrbottnen, FN och NATO, Nedrustning, Palestina, Vapenexporten till diktaturer, Kärnkraft/kärnvapen. Vid varje tillfälle har vi delat ut 60-100 flygblad.

Information om manifestationerna kommer i Upsala Nya tidning under *Ljusvaka för fred*.

Rubriken överdriver. När det är kallare än minus 10 grader eller om det regnar kraftigt, ställer vi

in. Men ibland fryser vi förstas om händerna när vi delar ut flygblad eller står och håller upp vår banderoll. Och ibland frågar vi oss också om det är meningsfullt att stå där. Men på torget får vi kontakter, om än korta och flyktiga, med många som vi aldrig når annars. Och vi står där som en liten länk i en global kedja av fredsaktivister. För mig personligen ser jag allt tydligare värdet i att jag som medborgare i Uppsala kan stå på torget och föra fram mina krav på fred och rättvisa.

Tre glimtar från Stora torget:

- Det är senhöst 2009. Massmedierna domineras av 20-årsfirandet av Berlinmurens fall. Vi går ner till Stora torget för en Palestina-manifestation.

Första sidan på vårt flygblad dominerades av en bild av den höga muren någonstans på Västbanken. Den korta texten lød: *I måndags firade vi Berlinmurens fall – en seger för demokrati och mänskliga rättigheter. Fortsätt riva murar! Börja med Israels apartheidmur i Palestina!*

Vi fick ett oväntat och oväntat stort gensvar på vårt vädjande. Kopplingen till Berlinmurens fall andades förhoppningar.

- Den arabiska våren var i full gång i fjol. Reportage om fredliga demonstrationer fyllde

tidningar och TV-nyheter. Den allra första parollen från demonstranterna på Tharirtorget i Kairo krävde Bröd-Frihet-Värdighet. Vårt hopp om en fredlig övergång till demokrati i många länder i Nordafrika växte.

Samtidigt publicerades en rapport om den svenska vapenexporten till diktaturer och Svenska Freds startade en namninsamling med krav på stopp för svensk vapenexport till diktaturer. Vi gick ner till torget med ett flygblad fyllt med fakta om den skrämmande ökningen av den svenska vapenexporten och namnlistor från Svenska Freds.

Just den torsdagen var det många ungdomar på torget, de flesta med ursprung i Mellanöstern. Flera av dem tackade för att vi gav dem tillfälle att säga nej till vapenexporten. Det minsta vi kan göra för våra jämnåriga som kämpar mot förtryck, sa några av dem som skrev på. Keep fighting, ropade andra och några gjorde tummen upp.

- I februari i år frågade sig många av oss om den arabiska vårens rop på bröd, frihet och värdighet, på demokrati, var på väg att spelas bort i stormakternas kamp om inflytande och olja – liksom freden i Mellanöstern.

EU och USA utfärdade sanktioner mot Iran som svarade med hot att stoppa oljetransporter. Vi beslöt att göra ett flygblad om ett globalt FN-förbud mot kärnvapen. På första sidan ett enkelt konstaterande: *Vårt Nej*

Yasmine, Karin, Jacky, Inger, Mona och Monica var på plats även förra veckan. Under 2011 genomfördes 30 manifestationer av Kvinnor för fred i Uppsala. Karin Dahl skriver om arbetet.

till kärnvapen gäller globalt. Det gäller både USA, Israel och Iran.

Det var inte svårt att dela ut det flygbladet och vi såg att många bladdrade vidare och läste om ett Mellanöstern utan kärnvapen och om en kärnvapenfri värld.

Vi gör oftast ett fyrsidigt flygblad i A5-format. Och i år har vi äntligen lärt oss att det ska vara lite text på första sidan. Där ska vi slå fast problemet, gärna med anknytning till en händelse, en debatt eller ett uttalande som vi vet intresserar många i Uppsala. En bra första sida betyder ofta att mottagaren läser vidare. På de två innersidorna följer våra argument, byggda på fakta som vi redovisar – FN-resolutioner, avtal, riksdagsbeslut etc. På sista sidan kommer så en slutkläm,

kanske ett ställningstagande från Kvinnor för fred med adress.

Många som under årens lopp har tagit emot våra flygblad har frågat vad de ska göra som svar. Därför har vi de senaste åren då och då lämnat ut epost-adresser till statsministern och utrikesministern när Sverige i FN-konferensen 2010 avstod från att stödja ett FN-förbud mot kärnvapen och när Sverige 2011 röstade nej till Palestinas ansökan om medlemskap i Unesco, eller till ansvariga ministrar för de senaste årens starkt ökade vapenexport.

Men vi trevar oss fram. Vi vill gärna veta hur andra fredsgrupper lägger upp sina demonstrationer och skriver sina flygblad. Skriv och berätta hur ni gör!

Karin Dahl
Kvinnor för Fred/Uppsala

8 mars-seminarium i Göteborg

Vid Göteborgs 8 marskommittés seminarium den 1 mars ställde Kvinnor för fred väst ut Kff:s nya fina utställning. Seminariet hade titeln "Vad betyder kvinnor för politiken?" och på plats fanns ett antal kvinnor som hade gått de fredsmarscher på 80-talet som speglas i utställningen.

Kören Berthas systrar hade ett bejublat framträdande med visor som Barbro Fridén satt musiken till. Seminariet hölls i samarbete med ABF Göteborg. Moderator var professor Lena Wängnerud vid Statsvetenskapliga institutionen

vid Göteborgs universitet och seminariet gästades av Parvin Ardalán, kvinnorrättskämpe från Iran som nu efter flykten därifrån är fristadsförfattare i Malmö. Övriga medverkande var Kerstin Alnebratt, Arbetsrörelsens tankesmedja, Kia Andreasson, kommunalråd i Göteborg (MP), Birgitta Lund, Hotell- och restauranganställdas förbund, Cecilia Wigström, regionutvecklare Västra Götalandsregionen, f.d. riksdagsledamot (FP).

För jämt 90 år sedan tog de första fyra kvinnorna plats i Sveriges riksdag. I dag är andelen kvinnor i riksdagen drygt 40 procent. I de flesta länder i världen är andelen betydligt lägre. Kampen för inflytande går vidare. I samband med att 2011 års fredspris delades ut till tre kvinnor gjorde Nobelkommittén följande uttalande: "Vi kan inte uppnå demokrati och varaktig fred i världen med mindre än att kvinnor har samma möjligheter som män att påverka utvecklingen på alla plan i samhället."

Deltagarna vid seminariet i Göteborg fick svara på frågorna: Varför ska kvinnor ha halva makten? Hur arbetar kvinnor för att främja kvinnors situation? Vilka strategier använder kvinnor för att få stöd för sina prioriteringar? Det hela var ett led i firandet av den Internationella kvinnodagen.

Kvinnor för freds nya utställning består av fem delar, som lätt hängs upp i sina öljetter. Utställningen ska få sin fasta plats i Fredens hus i Uppsala. En mindre upplaga av utställningen finns att låna genom KFF, väst.

Stockholm (Samo) satsade på studiecirkel

”Vi vill ha mer kunskap om Nato i Sverige och världen”, var den enade uppfattningen i planeringsgruppen. En öppen studiecirkel i samarbete med ABF blev det, med olika kunniga föreläsare.

Carl Björemán, före detta general, medverkade vid första sammankomsten. Frågor som ställdes var: Är en svensk soldat fredsbevarande? Vilken idealbild har vi? Villkoren är mycket otydliga i dag. Han gav en initierad tillbakablick på hur det svenska försvaret skötts under efterkrigstiden. Tidigt krävdes ett försvar som inkluderade samtliga försvarsgrenar, ett stort antal regementen spridda i landet.

Vi ska ha ett defensivt försvar inte offensivt, var Björemans uppfattning. Regeringen måste styra och inte låta särintressen ta över. Fredsbevarande aktioner, stabila förband och utbildningsresurser främjar freden.

Bekämpa begreppet "fredsframtvängande", kräv av reger-

ingen att den tar sitt ansvar, var Björemans slutkläm.

Tre av sex sammankomster återstår:

31 mars, Rymdinstallationer för krigföring, ABF, Hedén-salen, kl 13-16, andra föreläsningen. Föreläsning om rymdens ökande roll i dagens krigföring. Föreläsare är Bård Wormdal, journalist på NRK, författare till boken "Satellitkrigen".

Här kommer också Regina Hagen, Darmstadt, Tyskland, att inbjudas. Hon är expert på Galileo, där en av nedladdningsstationerna nyligen installerats i Kiruna. Regina är medlem i INESAP (International Network of Engineers and Scientists Against Proliferation). Hon har vid tre tillfällen varit i Sverige och föreläst om ämnet.

14 april, Kärnvapen – vem bryr sig? ABF, Palme-salen, kl 13-16, tredje föreläsningen.

Föreläsare är eventuellt Henrik Salander. Han är numera ordförande i Middle Powers Initiative

och var tidigare generalsekretäre i Hans Blix-kommissionen mot massförstörelsevapen som resulterade i boken "Weapons of terror".

Från 29 april till 11 maj 2012 hålls en förberedelsekonferens i Wien inför NPT-mötet i New York 2015. Kvinnor för fred bör vara väl förberedda inför att eventuellt delta i denna viktiga konferens. Se www.reachingcriticalwill.org. Att läsa: "Obama and the Nuclear War Plan" av Hans Kristensen och "Nuclear Weapons in Europe".

12 maj, Vilken säkerhet vill vi kvinnor ha? Hur ska den i så fall se ut? ABF, Palme-salen, kl 13-16, diskussion. Inledning av fredsorskare som kan beskriva ett annat scenario än det som uppnås via militära ingripanden och militärt försvar.

"Förstörelsens fästen är kraftigt bemannade – det är dags för de snälla att bli fly förbannade!"

Tage Danielsson

I ett samarbete med Miljömagasinet ger Kvinnor för fred denna vecka ut sin medlemstidning. Den kommer ut fyra gånger om året. Ansvarig utgivare är Eva Wilks